

ביאור בדרך אפשר

1 הנביא מיכה אומר על הגאולה העתידה:
 2 **פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנּוּ נִפְלְאוֹתַי**¹, כלומר, כשם
 3 שביציאת מצרים הקדוש ברוך הוא הראה לבני ישראל ניסים ונפלאות, כך
 4 יהיה גם בגאולה העתידה לבוא ו**מִבְּאֵר אֲדָמוּר מִהַר שֶׁרִבִּי שְׁמוּאֵל**,
 5 האדמו"ר הרביעי בשושלת אדמו"רי
 6 חב"ד **בְּמַאֲמְרוֹ דִּיבוּרֵי-הַמַּתְחִיל**
 7 הפותח בפסוק **זֶה שְׁנֵאֲמַר לְפָנֶי**
 8 **מֵאָה שָׁנָה** בשנת תרכ"ח, מאה שנה
 9 לפני אמירת מאמר זה בשנת תשכ"ח
 10 **(וְנִדְפַס בְּסֵפֶר הַמַּאֲמָרִים**
 11 **שְׁלוֹ**² ספר המאמרים תרכ"ח של
 12 הרבי מהר"ש), **דְּצָרִיךְ לְהִבִּין**
 13 **עֲנִין תְּלִית גְּאוּלָּה דְּלַעֲתִיד-**
 14 **לְבֵא בִּיצִיאַת מִצְרַיִם** מדוע
 15 הנביא תולה את הגאולה העתידה
 16 ביציאת מצרים (והרי לכאורה הגאולה
 17 העתידה היא עניין בפני עצמו, נעלה
 18 יותר מעניין יציאת מצרים)?
 19 **וּמִבְּאֵר** הרבי מהר"ש במאמרו,
 20 **שֶׁהֲנִרְאָה מִדְּבָרֵי הַכֶּתוּב**
 21 **שֶׁהֵשׁוּוּאָה** בין הגאולה העתידה
 22 ליציאת מצרים היא **כִּי כִּסְדָר**
 23 **הַגְּאוּלָּה דִּיצִיאַת מִצְרַיִם, כֵּן**
 24 **יְהִיָּה גַם לַעֲתִיד-לְבֵא** וגם אז
 25 תהיה גאולה לפי אותו סדר, כפי
 26 שהולך ומפרט. **וְהִינּוּ, שְׁבִגְאוּלָּה**
 27 **הַעֲתִידָה** לבוא יהיו **כָּל**
 28 **הָעֲנִינִים שֶׁהָיוּ בִּיצִיאַת**
 29 **מִצְרַיִם, בְּסֵדֶר דּוּמָה, אֲלֵא**
 30 **שְׁלַעֲתִיד-לְבֵא יְהִיוּ עֲנִינִים**
 31 **אֵלּוּ** באופן נעלה יותר **בְּאוֹפֶן שֶׁל**
 32 **רְאִיָּה**, היינו בהתגלות מלאה (לא
 33 כמו דברים שבאים בשמיעה ואינם
 34 גלויים וקרוכים כמו דברים הנראים
 35 במוחש) ועל כך אומר הכתוב **אֲרָאֵנּוּ**
 36 **נִפְלְאוֹת**, היינו שהניסים והנפלאות
 37 של הגאולה העתידה יהיו באופן של
 38 ראייה **וְזוֹהִי הַהוֹסְפָּה** המעלה והיתרון **לְעֲתִיד-לְבֵא לְגַבֵּי יִצְיַאת**
 39 **מִצְרַיִם, דָּאֵף שְׁגַם בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָיוּ נְסִיִּם** ו"נפלאות",
 40 **אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, וְעַד לְאוֹפֶן דְּגָאָה גְּאָה**³, הניסים של יציאת
 41 מצרים היו ניסים גדולים ביותר, ובהם נס קריעת ים סוף שבו גדולת ה' באה

ביאור בדרך אפשר

לידי ביטוי באופן מיוחד ועל נס זה נאמרה שירת הים בה משבחים את הקדוש
 ברוך הוא "כי גאה גאה" (ופירש רש"י: "על כל השירות וכל מה שאקלס בו,
 עוד יש בו תוספת, ולא כמידת מלך בשר ודם שמקלסין אותו ואין בו")
מִכָּל-מְקוֹם לֹא הָיָה אֵז בניסים של יציאת מצרים, ואפילו בנס קריעת
 ים סוף, **עֲנִין הַרְּאִיָּה**, גילוי אלוקות
 באופן הנראה לעיני בשר, **וְרַק**
לְעֲתִיד-לְבֵא בגאולה העתידה
יְהִיָּה אֲרָאֵנּוּ נִפְלְאוֹת ראיית
 הניסים והנפלאות.
(ב) וּלְבָאָר זֶה בפרטיות יותר
מִקֵּדִים הרבי מהר"ש במאמר הנזכר
מָה שֶׁכְּתוּב בְּכַתְבֵי הָאֲרִיזוֹ⁴
שְׁשׁוּרְשׁ עֲנִין יִצְיַאת מִצְרַיִם
 למעלה באלוקות הוא מה
שֶׁבְּחִינּוֹת חֻכְמַה-וּבִינָה כפי
 שהן בספירות העליונות **יִצְאוּ מִן**
מִצַּר הַגְּרוֹן במובנו הרוחני שבו
 כלל מהווה מחיצה והפסק בין המוחין
 למידות (כפי שבארם למטה יש מחיצה
 והפסק בין השכל והרגש), **וְהָאִירוּ**
בְּיַעֲרֵי אֲנַפִּין, חכמה ובינה,
 המוחין העליונים, התגלו והאירו
 במידות העליונות (הנקראות יעיר
 אנפין, פנים זעירות, כי לעומת האור
 המאיר במוחין, ולמעלה מזה בבחינת
 אריך אנפין, האור המאיר במידות
 נחשב אור מועט) **וּמִזֶּה** מהארת
 המוחין, חכמה ובינה, במידות **נַעֲשֶׂה**
בְּיַעֲרֵי אֲנַפִּין גדלות כו'⁵
 שלא יהיו עוד בקטנות אלא בגדלות
 ובהתרחבות והתפשטות. **וּמִבְּאֵר**
 עוד הרבי מהר"ש במאמרו, **שֶׁכִּפְּאֲשֶׁר**
הַמוֹחִין דְּחֻכְמַה-וּבִינָה
מְאִירִים עַל-יְדֵי מִצַּר הַגְּרוֹן
 ולא נעצרים בו אלא נמשכים ויורדים
 להאיר למטה הוא **כְּעֲנִין קוֹל**
מְעוֹרֵר הַכֹּהֵן⁶ כפי שרואים
 במוחש שדברים הנאמרים בקול הם בתוספת כוונה וכפי שמצינו בהלכה
 שמטעם זה יש לקרוא פסוק ראשון של קריאת שמע בקום רם, כדי לכוין בו
 יותר.
 והולך ומבאר את השייכות בין הארת המוחין במידות ל"קול מעורר הכוונה":

בס"ד. שבת פרשת צו, שבת
הגדול, ח' ניסן, ה'תשכ"ח
(הנחה בלתי מוגה)

פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנּוּ נִפְלְאוֹתַי¹,
 ו**מִבְּאֵר אֲדָמוּר מִהַר שֶׁרִבִּי שְׁמוּאֵל**
 הַמַּתְחִיל זֶה שְׁנֵאֲמַר לְפָנֶי מֵאָה שָׁנָה (וְנִדְפַס
 בְּסֵפֶר הַמַּאֲמָרִים שְׁלוֹ²), **דְּצָרִיךְ לְהִבִּין עֲנִין**
תְּלִית גְּאוּלָּה דְּלַעֲתִיד-לְבֵא בִּיצִיאַת מִצְרַיִם.
וּמִבְּאֵר, שֶׁהֲנִרְאָה מִדְּבָרֵי הַכֶּתוּב כִּי כִּסְדָר
הַגְּאוּלָּה דִּיצִיאַת מִצְרַיִם, כֵּן יְהִיָּה גַם לַעֲתִיד-
לְבֵא. וְהִינּוּ, שְׁבִגְאוּלָּה הַעֲתִידָה יְהִיוּ כָּל הָעֲנִינִים
שֶׁהָיוּ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, אֲלֵא שְׁלַעֲתִיד-לְבֵא יְהִיוּ
עֲנִינִים אֵלּוּ בְּאוֹפֶן שֶׁל רְאִיָּה, אֲרָאֵנּוּ נִפְלְאוֹת,
וְזוֹהִי הַהוֹסְפָּה דְּלַעֲתִיד-לְבֵא לְגַבֵּי יִצְיַאת
מִצְרַיִם, דָּאֵף שְׁגַם בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָיוּ נְסִיִּם,
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, וְעַד לְאוֹפֶן דְּגָאָה גְּאָה³, **מִכָּל-**
מְקוֹם לֹא הָיָה אֵז עֲנִין הַרְּאִיָּה, וְרַק לְעֲתִיד-לְבֵא
יְהִיָּה אֲרָאֵנּוּ נִפְלְאוֹת.

(ב) וּלְבָאָר זֶה מקדים מה שכתוב בכתבי
 האריזו'⁴ ששורש ענין יציאת
 מצרים הוא מה שביחינות חכמה ובינה יצאו מן
 מצר הגרון, והאירו ביעיר אנפין, ומזה נעשה
 ביעיר אנפין גדלות כו'⁵. ומבאר, שפכאשר
 המוחין דחכמה ובינה מאירים על-ידי מצר
 הגרון הוא כענין קול מעורר הכוונה.⁶

(1) מיכה ז, טו. (2) סה"מ תרכ"ח ע' קיח ואילך. (3) בשלח טו, א. וראה תו"א בשלח סב, ב ואילך. (4) ראה פרי עץ חיים שער חג המצות פ"ז. סידור האריזו"ל פיסקא עבדים היינו. (5) בהבא לקמן - ראה גם מאמרי אדמו"ר הזקן תקס"ג ח"ב ע' רפז ואילך. תו"ח בא קצא, סע"א ואילך. ר, א ואילך (בהוצאה החדשה - ח"א קא, סע"ב ואילך. קו, ד ואילך). סה"מ תרכ"ח ע' קכז ואילך. (6) ראה ראשית חכמה שער הקדושה ספט"ו. של"ה שער האותיות אות ק (פב, ב). שו"ע אדמו"ר